

شماره پرسش: ۱۷۴۵۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۷/۱۰ ۰۲:۵۷:۴۹

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: نظرتان در مورد متن زیر چیست؟ و طریقه برخورد صحیح با این امر (قوه‌ی شهویه) چگونه باید باشد؟ لطفاً کمی شرح دهید. تهییج قوای شهوی تضعیف قوای روحانی خواهد بود؛ ولو به صورت حلال. حرام که تکلیفش \square جداست. زیاد پرداختن به مسائل شهوی حلال و اسیر آن شدن طبیعتاً عوارض و عواقب بعدی دارد؛ از جمله ضعف قوای روحی و ضعف استعدادها. اشتغال بیش از حد به اموری که حرام نیست اما مضعّف است، توجهات را از بین می‌برد. خیلی افراد در مرحله \square حساسی از توجهات قرار می‌گیرند اما با پرداختن بی حساب و کتاب به شهوات حلال ضعیف می‌شوند و نمی‌دانند چرا ضعیف شدند و لطمه خوردند. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: افراط در هر کاری بد است ولی سیره‌ی معصومین و سخنانشان حکایت از آن دارد که با لذاتِ حلال، شوقِ عبادت را مدّ نظر دارند. امام صادق (علیه السلام) می‌فرمایند: «إِنَّ فِي حِكْمَةِ آلِ دَاوُدَ يَنْبَغِي لِلْمُسْلِمِ الْعَاقِلِ أَنْ لَا يَرَى ظَاعِنًا إِلَّا فِي ثَلَاثٍ؛ مَرَمَّةٍ لِمَعَاشٍ، أَوْ تَزْوُودٍ لِمَعَادٍ، أَوْ لَذَّةٍ فِي غَيْرِ ذَاتِ مُحَرَّمٍ، وَ يَنْبَغِي لِلْمُسْلِمِ الْعَاقِلِ أَنْ يَكُونَ لَهُ سَاعَةٌ يُفْضِي بِهَا إِلَى عَمَلِهِ فِيمَا بَيْنَهُ وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ سَاعَةٌ يُلَاقِي إِخْوَانَهُ الَّذِينَ يُفَاوِضُهُمْ وَ يُفَاوِضُونَهُ فِي أَمْرِ آخِرَتِهِ، وَ سَاعَةٌ يُخَلِّي بَيْنَ نَفْسِهِ وَ لَذَائِهَا فِي غَيْرِ مُحَرَّمٍ، فَإِنَّهَا عَوْنٌ عَلَى تِلْكَ السَّاعَتَيْنِ» [1]. در حکمت آل داود چنین است که شایسته است مسلمانِ عاقل، زمانی از روز خود را برای کارهایی که بین او و خداوند انجام می‌گیرد، اختصاص دهد، و زمانی دیگر برادران ایمانی خود را که با همدیگر در امر آخرت مشارکت دارند ملاقات کند، و زمانی نفس خود را با لذائذ و مشتیهاتش که گناه نباشد آزاد بگذارد. زیرا این زمان؛ آدمی را در انجام وظائف دو امر دیگرش کمک می‌کند. حرف بنده توجه به نکته‌ی آخر است که می‌فرمایند؛ لذت با محرم خود روحیه‌ی عبادت و ارتباط با مؤمنین را رشد می‌دهد و از انحراف سایر ابعاد انسان جلوگیری می‌کند. موفق باشید

[1] (١) - الكافي، ج ٥، ص ٨٧ ..